

Daniels Bog - Nummer et hundrede og syvogtredive

Åbenbaring af den profetiske betydning af waymarks: fra 1776 til 2023

Jeff Pippenger

2024-03-15

Beseglingstiden for de hundrede og fireogfyrre tusind, som begyndte den 11. september 2001 og afsluttes ved søndagsloven i De Forenede Stater, er den periode, hvori virkningen af ethvert syn opfyldes. Nogle af disse syner strækker sig hele vejen frem til Kristi genkomst, men selv dem, der finder sted efter søndagsloven, er forankret i beseglingens periode. Beseglingen af de hundrede og fireogfyrre tusind er det sted, hvor den evige pagt fuldkomment opfyldes. I den periode skriver Kristus sin lov i sit folks hjerter og sind for evigt. Denne besegling fremstilles ved foreningen af guddommelighed med menneskelighed, som ikke synder.

Den symbolske forbindelse med »to hundrede og tyve« repræsenterer både genoprettelse og foreningen af guddommelighed med menneskelighed. De to hundrede og tyve år fra King James Bible til William Millers første offentlige fremstilling i 1831 og den efterfølgende offentliggørelse i Vermont Telegraph i 1833 repræsenterer foreningen af guddommelighed med menneskelighed. Den rummer »sandhedens« signatur, hvilket er det hebraiske ord, som blev skabt af den Vidunderlige Sprogforsker ved at sammenføje det hebraiske alfabetets første, trettende og sidste bogstaver til at danne ordet »sandhed«. De to hundrede og tyve år fra 1611 og King James Bible indtil 1831 og Millers offentliggørelse af sit budskab afspejler den Vidunderlige Sprogforskers signatur.

Midt mellem disse to datoer (1611 og 1831) repræsenterer endetiden i 1798 åbningen af et budskab fra Daniels Bog (King James Bibelen), som frembringer den kundskabstilvækst, der førte til Millers udgivelse i 1831. Endetiden i 1798 markerede også begyndelsen på en prøvelsesproces, som frembragte de dårlige jomfruers oprør, hvilke Daniel i kapitel tolv identificerer som de ugudelige. Således repræsenterer 1798 tallet tretten, midt mellem det første og det sidste bogstav, for tretten er et symbol på oprør. 1798 forbindes også med forberedelsesperioden fra 1776 til 1798, endetiden.

Ligesom Millers forbindelse på to hundrede og tyve år er 1776 også markeret ved en guddommelig publikation, Uafhængighedserklæringen, og indleder en periode, som afsluttes i 1798 med offentliggørelsen af Alien and Sedition Acts. De to hundrede og tyve år i Millers symbolske forbindelse mellem guddommelighed og menneskelighed er gennem året 1798 forbundet med de toogtyve års forberedelse fra offentliggørelsen af Uafhængighedserklæringen indtil offentliggørelsen af Alien and Sedition Acts af 1798. Idet toogtyve er en tiendedel af to hundrede og tyve, eller en tiende af to hundrede og tyve, repræsenterer tallet toogtyve, ligesom tallet to hundrede og tyve, forbindelsen mellem guddommelighed og menneskelighed.

Millers to hundrede og tyve år bærer sandhedens signatur, ligesom beseglingstiden for de hundrede og fireogfyrre tusind, og forberedelsesperioden fra 1776 til 1798 bærer også den samme signatur, for midteråret 1789 markerer offentliggørelsen af Forfatningen, som blev ratificeret af tretten kolonier.

Millers forbindelse, som begyndte i 1611 og endte i 1831, og som havde sit midtpunkt i 1798, er forbundet med den toogtyveårige periode fra 1776 til 1798, med midtpunktet i 1789. Alle fem datoer; 1611, 1776, 1789, 1798 og 1831, er repræsenteret ved et arbejde med udgivelse. Datoerne i forberedelsesperioden indeholder tienden af toogtyve år fra 1776 til 1798, og denne periode illustrerer beseglingstiden for de hundrede og fireogfyrre tusinde, hvilket er den tid, hvor guddommelighed forenes med menneskelighed. Millers periode på to hundrede og tyve år og den toogtyveårige forberedelsesperiode fra 1776 til 1798 repræsenterer begge forbindelsen mellem guddommelighed og menneskelighed.

Beseglingstiden for de hundrede fireogfyrre tusind begyndte den 11. september 2001 og blev markeret ved, at islam fra det tredje ve ramte det åndelige herlige land. Toogtyve år senere, den 7. oktober 2023, ramte islam fra det tredje ve igen det typiske, bogstavelige herlige land. Ved den snart kommende søndagslov vil beseglingen af de hundrede fireogfyrre tusind blive fuldendt, og islam fra det tredje ve vil igen ramme Amerikas Forenede Stater.

Beseglingstiden begynder med et angreb fra islam på dyret fra jorden, og den ender med et angreb fra islam på dyret fra jorden. Midtvejs slog islam i det tredje ve den nation Israel, som bibelsk repræsenteres som Juda. Juda var Bibelens gamle, bogstavelige herlige land, og De Forenede Stater er det moderne, åndelige herlige land.

Islams tre slag blev alle udført imod det herlige land. Det første og det sidste blev rettet imod det moderne åndelige herlige land, og det mellemste slag blev udført imod det gamle bogstavelige herlige land. Det midterste vejmærke var et angreb imod den moderne nation Israel, og ved korsfæstelsen af deres Messias blev det bogstavelige Israel et symbol på oprør, som repræsenteret ved det trettende bogstav i det hebraiske alfabet.

Forberedelsesperioden fra 1776 til 1798 er også forbundet med de to hundrede og tyve år for den tredje engels bevægelse, for fra begyndelsen i 1776 med Uafhængighedserklæringen og indtil 1996, samt udgivelsen af tidsskriftet The Time of the End, er der to hundrede og tyve år. Midt i denne historie ligger endetiden i 1989, som markerer de tåbelige ugudelige jomfruers oprør. Derfor er 1611, 1776, 1789, 1798, 1831, 1989, 1996, 2001, 2023 og den snart kommende søndagslov alle vejmærker forbundet med sandheden om, at guddommelighed forenet med menneskelighed ikke synder. Ti vejmærker, hvoraf to gentages to gange.

Ti er tallet, der repræsenterer en prøve, og når man lægger de to gentagne datoer 1776 og 1798 til, har man i alt tolv vejmærker, som repræsenterer de hundrede og fireogfyrre tusinde. Vejmærkerne omhandler alle den prøvelsesproces for de hundrede og fireogfyrre tusinde, som finder sted fra den 11. september 2001 og frem til den snart kommende søndagslov, hvor Kristus fuldbyrder den tredje engels værk ved at forene sin guddommelighed med menneskeligheden hos de hundrede og fireogfyrre tusinde, som i resten af evigheden ikke synder. Naturligvis kan denne kendsgerning kun

ses af dem, som, sådan som Esajas udtrykker det, vælger at “se med deres øjne og høre med deres ører og forstå med deres hjerte og omvende sig og blive helbredt.”

Den 22. oktober 1844 ankom den tredje engel, idet Kristus pludseligt kom til sit tempel for at fuldbyrde beseglingen af de hundrede og fireogfyrre tusinde. En gruppe milleritter fulgte da Kristus ind i Det Allerhelligste, skønt de derefter ophørte med at følge den tredje engels fremadskridende lys og gentog det første Kadesj’ oprør og blev bestemt til at vandre i Laodikeas ørken, indtil de alle døde.

Da Kristus pludseligt trådte ind i Det Allerhelligste, repræsenterede foreningen af guddommelighed og menneskelighed det værk, Han var rede til at udføre, og dette værk blev symbolsk fremstillet ved den Vidunderlige Sproglærer med to vidner. Disse vidner var Habakkuk og Johannes. I kapitel TO vers TYVE i begge bøger identificeres 22. oktober 1844. Den ene lagde vægt på forsoningens værk (at-one-ment), som begyndte på denne dato, og den anden identificerede et tempel, som skulle renses.

Det tempel, som Han pludselig kom til, er fremstillet ved det tempel, som var blevet nedtrampet af de daglige (hedenskabets) og ødelæggelsens vederstyggeligheds (pavedømmets) magter. Templet fremstillede også Kristus, som er det tempel, der blev nedbrudt og derefter oprejst på tre dage. Det fremstillede også milleritternes tempel, som blev opbygget på seks og fyrre år fra 1798 til 1844. Det fremstillede også det menneskelige tempel, som er organiseret af de seks og fyrre kromosomer og bestemmer og styrer et menneskeligt legemes genetiske sammensætning. Det er ikke et tilfælde, at hver celle i menneskets legeme fuldstændigt udskiftes hver to tusind fem hundrede og tyve dage.

I alle disse guddommelige illustrationer af templet, som fremstiller Kristi værk med at forene guddommelighed med menneskelighed, går guddommeligheden altid forud for menneskeligheden. 1611 går forud for 1831. 1776 går forud for 1798. 1776 går forud for 1996. 2001 går forud for 2023. Milleritterne fulgte Kristus ind i Det Allerhelligste. I begyndelsen skabte Gud mennesket.

Vi vil nu vende tilbage til vores betragtning af de tre vejmærker 1776, 1789 og 1798, som repræsenterer den forberedelsesperiode, der er et forbillede på beseglingstiden. Den første periode repræsenteres ved 1776, Uafhængighedserklæringen, og perioden med de to kontinentale kongresser; og den anden periode repræsenteres ved 1789, Forfatningen, og perioden med Konføderationsartiklerne indtil 1798.

Hemmeligheden ved dyrenes billede, som er den sandhed, at det ottende hoved er af de syv hoveder, identificeres i begge perioder. Den identificeres også ved det tredje waymark i denne historie, men dette waymark behandler, at det ottende er af de syv, som opfyldt ved pavedømmet. De første to perioder repræsenterer opfyldelsen af, at det ottende er af de syv, inden for Amerikas Forenede Stater.

Amerikas Forenede Stater består af to horn; det ene er forbundet med en mand, og det andet med en kvinde. Manden er den politiske magt; det er det republikanske horn. Kvinden er den religiøse magt; det er det protestantiske horn. Derfor repræsenterer perioden, som betegnes ved 1776 og Uafhængighedserklæringen, det protestantiske horn, for guddommelighed går altid forud for

menneskelighed. Perioden, som betegnes ved 1789 og Forfatningen, repræsenterer det republikanske horn.

I 2020 blev begge horn dræbt af moderne sataniske, ateistiske dragemagter. Det sande protestantiske horn blev dræbt den 18. juli 2020, og det republikanske horn blev dræbt senere den 3. november 2020. I 2023 rejste de to vidner sig, og verden, som havde jublet over deres døde legemer, begyndte at frygte.

I 2023 begyndte det afsluttende værk med beseglingen af de hundrede og fireogfyrre tusinde i den sidste generation af jordens historie. Guddommelighed forenes nu med menneskelighed for evigheden, idet de trofaste i de sidste dage for evigheden gengiver Kristi billede.

I 2023 begyndte det afsluttende værk med at forene den frafaldne kirke med den frafaldne stat i jorddyrets nation. Den magtstruktur, som repræsenteres ved pavedømmet, bestående af en frafalden kirke, der hersker over en frafalden stat, var da ved at blive oprettet og genskabte dyrets billede.

Den store prøve for dem, som er blevet kaldet, er prøven i at se dannelsen af dyrets billede, sådan som det fremstilles ved „røster, lyn, tordener“ og det kommende „jordskælv“. Beseglingstiden er den periode, hvor ethvert syn får sin fuldkomne virkning (opfyldelse). I forberedelsesperioden fra 1776 til 1798, som er et forbillede på beseglingstiden, var der hjul inden i hjul, hvilket er en del af det syn, som Ezekiel så, da han skuede ind i det Allerhelligste, i beseglingstiden for de et hundrede og fireogfyrre tusinde. Disse hjul identificerer søster White som „det komplekse samspil mellem menneskelige begivenheder“. Forberedelsesperioden fra 1776 til 1798 indeholdt nogle af disse „komplekse samspil mellem menneskelige begivenheder“, som bør bemærkes.

Det ene er forbundet med sandheden om, at det revolutionære Frankrig var et forbillede på De Forenede Stater. Begge nationer sætter pavedømmet på jordens trone, og begge tager det ned igen. Begge nationer vier deres militære og økonomiske magt til at fuldbyrde dette værk. Begge nationer afskaffer pludseligt deres etablerede religioner for at blive katolske. Begge nationer lider et »jordskælv«, som styrter deres etablerede regeringer. Begge nationers historier er knyttet sammen med 1789, for i 1789 begyndte den franske revolution, og USA's forfatning trådte i kraft.

Den Franske Revolution varede ti år. Napoleon Bonaparte steg til magten i de sidste faser af Den Franske Revolution. Han blev en fremtrædende militær leder og spillede en nøglerolle i den franske regering efter sit vellykkede statskup den 9. november 1799, hvilket førte til, at han blev den Franske Republiks første konsul.

I den anden fase af forberedelsesperioden fra 1776 til 1798 var den mand, som var den ottende (ikke i rækkefølge), og som var af de syv, John Hancock. Han var en af de otte præsidenter i den anden fase, repræsenteret ved 1789 (året for den Franske Revolution). Han var den eneste af disse otte præsidenter, som også havde virket som præsident i den første fase, repræsenteret ved 1776. I denne profetiske forstand var han den ottende, som var af de syv.

Han er den menneskelige periodes signatur, for den første periode repræsenterer det guddommelige, og han er derfor den signatur, der sammenbinder begge perioder (den

guddommelige og den menneskelige). Hans signatur er den mest velkendte signatur i menneskehedens historie, og den repræsenterede mere end hans vidunderlige håndskrift.

John Hancocks underskrift på Uafhængighedserklæringen er den mest berømte underskrift i historien. Hans store og prangende underskrift er blevet ikonisk og symboliserer amerikansk uafhængighed og de amerikanske koloniers trods mod britisk herredømme. Hancock, som var præsident for den Kontinentale Kongres på det tidspunkt, hvor erklæringen blev underskrevet i 1776, skal efter sigende have underskrevet sit navn så fremtrædende for at sikre, at kong George III kunne læse det uden sine briller, hvilket symboliserede hans dristighed og hans hengivenhed for uafhængighedens sag.

Hancock var en af de otte præsidenter fra den periode, der repræsenteres ved 1789, men han hørte til de syv mænd, som var præsidenter i den periode, der repræsenteres ved 1776. Han var præsident, da Uafhængighedserklæringen blev underskrevet. Hancock sammenbinder de to perioder med sin menneskelige underskrift, og han er placeret i både den første historie og den anden historie. Den første historie repræsenterer det guddommelige, og den anden repræsenterer det menneskelige, og den underskrift, som sammenbinder de to historier, er underskriften fra den vidunderlige Sprogforsker, som benyttede et menneskeligt redskab til at forene den guddommelige periode, repræsenteret ved 1776, med den menneskelige periode, repræsenteret ved 1789.

Der er kun én anden underskrift i verdenshistorien, der måler sig med Hancocks underskrift, hvad angår genkendelighed, og det er ligeledes en underskrift, der er forbundet med 1789 og den franske revolution. Underskriften rummer den samme form for dristighed, som Hancock havde til hensigt at formidle, og den findes i Frankrigs historie.

Med hensyn til global anerkendelse og symbolsk betydning har Napoleon Bonapartes underskrift en status, der kan sammenlignes med John Hancocks, om end i en anden historisk og kulturel kontekst. Napoleon, en fremtrædende militær og politisk leder i Frankrig, satte et betydeligt præg på Europas og verdens historie, især under Napoleonskrigene. Hans underskrift, ofte kendetegnet ved sin dristige og særegne stil, kom til at symbolisere hans magtfulde indflydelse og de gennemgribende forandringer, han bragte til Europa, herunder de juridiske reformer kendt som den napoleonske lovbog.

Ligesom Hancocks underskrift, der symboliserer trods mod britisk herredømme og stræben efter amerikansk uafhængighed, repræsenterer Napoleons underskrift en anden form for dristighed og ambition – omformningen af Europas politiske grænser og fremmelsen af de franske revolutionære idealer. Begge underskrifter er symbolske for deres respektive historiske skikkelsers roller i at forme deres nationers skæbner og for de videre konsekvenser af deres handlinger for verdenshistorien.

Da Ezekiel så hjulene inde i hjulene, som repræsenterede det komplekse samspil mellem menneskelige begivenheder under historien om beseglingstiden for de hundrede og fireogfyrre tusinde, var et af disse hjul blevet forbilledliggjort ved et hjul i 1789, da De Forenede Staters forfatning, dyret med et republikansk horn og et protestantisk horn, krydsede Frankrig, dyret med Egyptens horn og Sodomas horn.

Fra 1789 og frem til 1799 blev Frankrig rystet af et »jordskælv«, som udsprang af ateismens dyr, der kom op fra afgrunden. I de et hundrede og fire og fyrr tusindes beseglingstid repræsenterer 1789 den periode, der begyndte den 18. juli 2020, da ateismens dyr omstyrte og dræbte den sande protestantismes horn, og derefter den 3. november 2020 omstyrte og dræbte ateismens dyr også republikanismens horn. Hjulet fra 1789 repræsenterer hjulet fra 2020, sådan som det fremstilles ved den 18. juli (guddommelighed) og den 3. november 2020 (menneskelighed).

Guds signatur, som den fremstilles ved menneskeheden, findes i verdens to mest berømte signaturer, som begge er knyttet til 1789, og som begge repræsenterer de magter, der indsætter og fjerner pavedømmet fra jordens trone. 1789, som midtpunktet mellem de tre vejmærker, der repræsenterer Guds sandheds signatur, bærer signaturen af de „tretten“ kolonier og den Franske Revolutions „opstand“.

1789 indtil 1799 repræsenterer den Franske Revolutions historie, og tallet ti repræsenterer en prøvelse. 1789 er det første bogstav i „sandhed“, og 1799 repræsenterer det sidste bogstav i perioden i Frankrig. Mellemprioroden var kendetegnet ved henrettelsen af Frankrigs konge i 1793, idet borgerne gjorde oprør mod hans hovmodige kongelige herredømme.

„Fredens evangelium, som Frankrig havde forkastet, skulle kun alt for sikkert blive ryddet op med rode, og frygtelige ville følgerne blive. Den 21. januar 1793, to hundrede og otteoghalvtreds år fra selve den dag, der fuldt og helt bandt Frankrig til forfølgelsen af reformatorerne, drog endnu et optog gennem Paris' gader, med et ganske andet formål.“ The Great Controversy, 230.

1789 markerede den trettende bogstavmæssige fase for De Forenede Staters tohornede dyr og den første bogstavmæssige fase for Frankrigs tohornede dyr. Frankrigs mellemste bogstav var 1793, da Frankrigs konge fik hovedet fjernet, og Napoleon repræsenterede det sidste bogstav, da han overtog kontrollen med regeringen i 1799. „Sandhedens“ signatur i historien om Frankrigs omstyrtelse, repræsenteret ved 1789, 1793 og 1799, er et profetisk hjul, som er sammenknyttet med det profetiske hjul 1776, 1789 og 1798.

Begge historieskrivelser indeholder de to mest berømte underskrifter i menneskets historie og knytter således den guddommelige underskrift af „sandhed“ sammen med to menneskelige underskrifter. Begge hjul er forbundet med det trettende bogstav i perioden for beseglingen af de hundrede og fireogfyrr tusinde, hvilket er perioden fra drabet på de to vidner i 2020, indtil de rejste sig op i 2023, hvilket markeres af den 7. oktober 2023.

Vi vil fortsætte vort studium i den næste artikel.